

GOST

Jiří Gruša

Za božič sem nesel ribo pod pazduho
pa se je izmuznila
in v lužo...

Nekdo je dejal
— bratec se vam bo utopil
Jaz pa sem potlej še ves večer
si s smehom belil

Ob pol enajstih
je vstopil mož ribi podoben
in rekel
— sedi

Malce nenavadno res
kajti sedel sem
— Sedi
je spet dejal
in
govori

Rekel sem
— protestiram
A on
— drži gobec in reci
kdo so tvoji sokrivci
s kom si nazadnje govoril
saj vendar poznaš Devico Orleansko
in kaj skrivaš od Arhimeda

Lahko bi zdrdral
v eni sapi
— ali je niso na grmado poslali
in heureka najdes še v čitanki
— To zadostuje
je vzkliknil
— a da bomo imeli črno na belem
podpiši priznanje
in jaz te obesim
ker jutri je dan likvidacij

Mož je bil namreč sam mojster Gratius
rokovnjač
obeševalec
rabelj
bičar
požigalec
et cetera
et cetera

In sem pomislil
da je prav tale
trl mezince Lorelei
z zidovi obzidal njen zlati glavnik
razpostavil straže
in stražam straže
... izmislil si takšno življenje
... jetnike ki sanjajo

In še sem pomislil
čemu bi imel tremo
Navsezadnje sva sama
on pa... navajen samo na vsakdanjo psihozo
in zgrabil sem kuhinjski nož
in mu pognal ga med rebra
padel je na obraz
vendar... dihal

Jaz pa vam rečem

— k bratom pojdem
in bo nas ko v morju peska

In jaz vam rečem

— pojdimo
in pozabimo
na usmiljenje